Europa-Parlamentet
2019-2024

Økonomi- og Valutaudvalget

2022/2146(INI)

16.5.2023

UDKAST TIL BETÆNKNING

om yderligere reform af selskabsskatteregler
(2022/2146(INI))

Økonomi- og Valutaudvalget

Ordfører: Isabel Benjumea Benjumea

PR_INI

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

BEGRUNDELSE 10

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om yderligere reform af selskabsskatteregler
(2022/2146(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til Rådets direktiv 2003/49/EF af 3. juni 2003 om en fælles ordning for beskatning af renter og royalties, der betales mellem associerede selskaber i forskellige medlemsstater (R/R-direktivet)[1],

– der henviser til Rådets direktiv 2011/96/EU af 30. november 2011 om en fælles beskatningsordning for moder- og datterselskaber fra forskellige medlemsstater ("direktivet om moder- og datterselskaber")[2],

– der henviser til Rådets direktiv (EU) 2016/1164 af 12. juli 2016 om regler til bekæmpelse af metoder til skatteundgåelse, der direkte indvirker på det indre markeds funktion (direktivet om bekæmpelse af skatteundgåelse eller ATAD I)[3] og til Rådets direktiv (EU) 2017/952 af 29. maj 2017 om ændring af direktiv (EU) 2016/1164, for så vidt angår hybride mismatch med tredjelande (ATAD II)[4],

– der henviser til Rådets direktiv 2011/16/EU af 15. februar 2011 om administrativt samarbejde på beskatningsområdet og om ophævelse af direktiv 77/799/EØF ("direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet" eller "DAC 1")[5], Rådets direktiv 2014/107/EU af 9. december 2014 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (DAC 2)[6], Rådets direktiv (EU) 2015/2376 af 8. december 2015 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (DAC 3)[7], Rådets direktiv (EU) 2016/881 af 25. maj 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet (DAC 4)[8], Rådets direktiv (EU) 2016/2258 af 6. december 2016 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår skattemyndighedernes adgang til oplysninger indberettet i henhold til hvidvaskreguleringen (DAC 5)[9], Rådets direktiv (EU) 2018/822 af 25. maj 2018 om ændring af direktiv 2011/16/EU for så vidt angår obligatorisk automatisk udveksling af oplysninger på beskatningsområdet i forbindelse med indberetningspligtige grænseoverskridende ordninger (DAC 6)[10] og Rådets direktiv (EU) 2021/514 af 22. marts 2021 om ændring af direktiv 2011/16/EU om administrativt samarbejde på

[1] EUT L 157 af 26.6.2003, s. 49.
[2] EUT L 345 af 29.12.2011, s. 8.
[3] EUT L 193 af 19.7.2016, s. 1.
[4] EUT L 144 af 7.6.2017, s. 1.
[5] EUT L 64 af 11.3.2011, s. 1.
[6] EUT L 359 af 16.12.2014, s. 1
[7] EUT L 332 af 18.12.2015, s. 1.
[8] EUT L 146 af 3.6.2016, s. 8.
[9] EUT L 342 af 16.12.2016, s. 1.
[10] EUT L 139 af 5.6.2018, s. 1.

beskatningsområdet (DAC 7)[11],

– der henviser til Rådets direktiv (EU) 2017/1852 af 10. oktober 2017 om skattetvistbilæggelsesmekanismer i Den Europæiske Union (EU's tvistbilæggelsesdirektiv)[12],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer (direktivet om offentlig landeopdelt rapportering)[13],

– der henviser til Rådets direktiv (EU) 2022/2523 af 14. december 2022 om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner og store nationale koncerner i Unionen (søjle II-direktivet)[14],

– der henviser til Kommissionens forslag, der afventer vedtagelse, navnlig om et fælles selskabsskattegrundlag (COM(2016)0685), om et fælles konsolideret selskabsskattegrundlag (COM(2016)0683) og en pakke om digital beskatning (COM(2018)0147 og COM(2018)0148), samt til Parlamentets holdninger til disse forslag,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. juli 2020 med titlen "En handlingsplan for en retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien" (COM(2020)0312),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. maj 2021 med titlen "Erhvervsbeskatning i det 21. århundrede" (COM(2021)0251),

– der henviser til Kommissionens forslag af 22. december 2021 til Rådets direktiv om sikring af en global minimumsskattesats for multinationale koncerner i Unionen (COM(2021)0823) samt til Parlamentets holdning til dette forslag[15],

– der henviser til konklusionerne fra mødet i Rådet (økonomi og finans) den 6. december 2022,

– der henviser til Kommissionens undersøgelse fra januar 2022 med titlen "Tax compliance costs for SMEs – An update and a complement: final report" (SMV'ers omkostninger til overholdelse af skatteregler – en opdatering og et supplement: endelig rapport),

– der henviser til rapporten om det endelige resultat af konferencen om Europas fremtid og til Europa-Parlamentets beslutning af 4. maj 2022 om opfølgning på konferencen om Europas fremtid[16],

---

[11] EUT L 104 af 25.3.2021, s. 1.
[12] EUT L 265 af 14.10.2017, s. 1.
[13] EUT L 429 af 1.12.2021, s. 1.
[14] EUT L 328 af 22.12.2022, s. 1.
[15] EUT C 479 af 16.12.2022, s. 89.
[16] Vedtagne tekster, P9_TA(2022)0141.

– der henviser til Kommissionens forslag af 11. maj 2022 til Rådets direktiv om fastsættelse af regler om et fradrag til reduktion af skævvridningen mellem gæld og egenkapital og om begrænsning af fradragsretten for renter i forbindelse med selskabsskat (COM(2022)0216),

– der henviser til Kommissionens opfordring til indsendelse af dokumentation vedrørende en konsekvensanalyse af 13. oktober 2022 om forslag til Rådets direktiv om "Business in Europe: Framework for Income Taxation (BEFIT)" (Erhvervslivet i Europa: en ramme for indkomstbeskatning (BEFIT)),

– der henviser til talen afholdt af Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, på Europa-Parlamentets plenarmøde den 19. oktober 2022 om forberedelserne til Det Europæiske Råds møde den 20.-21. oktober 2022,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. marts 2023 med titlen "EU's konkurrenceevne på lang sigt efter 2030" (COM(2023)0168),

– der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 23. marts 2023,

– der henviser til sin beslutning af 7. oktober 2021 om reform af EU's politik om skadelig skattepraksis (herunder reformen af Gruppen vedrørende Adfærdskodeksen),[17],

– der henviser til sin beslutning af 15. februar 2022 om de nationale skattereformers indvirkning på EU's økonomi[18],

– der henviser til sin beslutning af 10. marts 2022 med henstillinger til Kommissionen om en retfærdig og enkel beskatning til støtte for genopretningsstrategien (Europa-Parlamentets opfølgning på Kommissionens handlingsplan fra juli og dens 25 initiativer på området moms, erhvervsbeskatning og individuel beskatning)[19],

– der henviser til sin beslutning af 4. oktober 2022 om nye teknologiers indvirkning på beskatning: krypto- og blockchainteknologi[20],

– der henviser til handlingsplanen af 19. juli 2013 fra Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD) om udhuling af skattegrundlaget og overførsel af overskud (Base Erosion and Profit Shifting, BEPS),

– der henviser til OECD/G20's endelige BEPS-rapporter fra oktober 2015,

– der henviser til erklæringen fra OECD/G20's inklusive ramme om BEPS af 8. oktober 2021 med titlen "Tosøjleløsning for at tackle de skattemæssige udfordringer, der opstår som følge af digitaliseringen af økonomien", som 138 ud af 141 medlemmer har tilsluttet sig og godkendt pr. 16. december 2022,

– der henviser til rapporterne om søjle I- og søjle II-planerne, der blev vedtaget af OECD/G20's inklusive ramme den 14. oktober 2020, og til resultaterne af OECD's

[17] EUT C 132 af 24.3.2022, s. 167.
[18] EUT C 342 af 6.9.2022, s. 14.
[19] EUT C 347 af 9.9.2022, s. 211.
[20] EUT C 132 af 14.4.2023, s. 15.

økonomiske analyse og konsekvensanalyse af 12. oktober 2020 med titlen "Tax Challenges Arise from Digitalisation – Economic Impact Assessment" (skattemæssige udfordringer som følge af digitaliseringen – økonomisk konsekvensanalyse),

– der henviser til søjle II-modelreglerne i OECD/G20's inklusive ramme om BEPS af 20. december 2021 om indenlandsk gennemførelse af en global minimumsskat på 15 %,

– der henviser til USA's offentlige lov 117-169 af 16. august 2022, kendt som Inflation Reduction Act (lov om inflationsreduktion),

– der henviser til forretningsordenens artikel 54,

– der henviser til skrivelse fra Budgetudvalget,

– der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A9-0000/2023),

A. der henviser til, at medlemsstaterne frit kan fastlægge deres egne økonomiske politikker, navnlig deres egne skattepolitikker inden for rammerne af EU-traktaterne; der henviser til, at selv om skattepolitikken i vid udstrækning fortsat er medlemsstaternes ansvar, kræver det indre marked koordinering i forbindelse med fastlæggelsen af skattepolitikken for at fremme integrationen af det indre marked;

B. der henviser til, at europæiske virksomheder kæmper med stærk modvind som følge af den nuværende negative økonomiske og sociale situation;

C. der henviser til, at BEPS-handlingsplanen har formået at skabe global konsensus om mange spørgsmål vedrørende bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning;

D. der henviser til, at EU gik foran med et godt eksempel ved at omsætte internationale aftaler til et stort antal skattedirektiver, der forbedrer koordineringen og EU's bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning;

E. der henviser til, at 138 stater, herunder alle EU's medlemsstater, pr. 16. december 2022 var blevet enige om en reform af det internationale skattesystem gennem en tosøjleløsning;

F. der henviser til, at fragmentering af skattepolitikken skaber forskellige hindringer for borgere og virksomheder på det indre marked, navnlig små og mellemstore virksomheder (SMV'er); der henviser til, at disse hindringer hæmmer grænseoverskridende økonomisk aktivitet og kan forvride det indre marked;

G. der henviser til, at skævheden mellem gæld og egenkapital i selskabsbeskatningen giver mulighed for generøse skattefradrag på rentebetalinger; der henviser til, at egenkapitalfinansieringsomkostninger ikke kan fradrages på samme måde;

1. minder om, at EU-medlemsstaternes samarbejde om selskabsbeskatning ikke er et mål i sig selv, men snarere et redskab til at fuldføre, forbedre og videreudvikle det indre marked;

2. glæder sig over Det Europæiske Råds konklusioner af 23. marts 2023, hvori der opfordres til at forenkle de generelle lovgivningsmæssige rammer og mindske den

administrative byrde, og Kommissionens meddelelse af 16. marts 2023, der understreger, at EU's skatteramme er afgørende for at støtte vækst og private investeringer, navnlig ved at fjerne skattemæssige hindringer for grænseoverskridende investeringer;

3. understreger, at det er af afgørende betydning at bekæmpe aggressiv overførsel af overskud og samtidig fremme skattemæssig retfærdighed, gennemsigtighed og sikkerhed og samtidig holde skatterne på et niveau, der understøtter en bæredygtig økonomisk vækst;

4. noterer sig de mange skattedirektiver siden 2011, der har ført til en mere retfærdig, enklere og mere effektiv selskabsbeskatning i EU og til et stort antal forpligtelser til at overholde skattereglerne for virksomheder i EU[21];

5. beklager, at medlemsstaterne har gennemført og anvendt skattedirektiver forskelligt, hvilket undergraver det indre markeds funktion og har ført til manglende tilpasning af skattegrundlaget, mere bureaukrati og højere overholdelsesomkostninger;

Mindskelse af regelbyrden for virksomheder i EU

6. bemærker, at de anslåede omkostninger til overholdelse af skattereglerne for store multinationale virksomheder beløber sig til ca. 2 % af de betalte skatter, mens det for SMV'er skønnes at være ca. 30 % af de betalte skatter; minder om, at europæiske virksomheder, navnlig SMV'er, er hoveddrivkræfterne bag økonomisk vækst og jobskabelse;

7. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en samlet evaluering af de foranstaltninger, der er truffet vedrørende selskabsbeskatning siden 2011, og til straks at lette byrden for virksomhederne ved at påberåbe sig et reguleringsmæssigt moratorium og forsinke de skatteforanstaltninger, der ville øge omkostningerne unødigt for virksomheder, der allerede er under pres; opfordrer Kommissionen til at foretage konkurrenceevnekontrol i forbindelse med nye lovforslag om beskatning, således som Det Europæiske Råd anmodede om for alle nye forslag den 22. marts 2023;

8. glæder sig over forslaget fra konferencen om Europas fremtid af 9. maj 2022 om en konkurrenceevnekontrol med henblik på at analysere virkningerne af bl.a. ny skattelovgivning for virksomheder og deres erhvervsmiljøer; afventer utålmodigt gennemførelsen af meddelelsen fra Kommissionens formand, Ursula von der Leyen, af 19. oktober 2022 om indførelse af en standardkontrol af konkurrenceevnen i EU's lovgivning;

9. noterer sig den fornyede debat om skatteincitamenter efter den amerikanske Inflation Reduction Act; opfordrer Kommissionen til at gøre det muligt at eksperimentere med skattefradrag; insisterer ikke desto mindre på, at alle beslutninger bør træffes på en koordineret måde for at opretholde det indre markeds funktion;

[21] Se navnlig direktiverne om bekæmpelse af skatteundgåelse (ATAD I og ATAD II), ændringerne af direktivet om administrativt samarbejde på beskatningsområdet (DAC 1-DAC 7), revisionen af direktivet om moder- og datterselskaber, EU's direktiv om tvistbilæggelse, direktivet om offentlig landeopdelt rapportering eller søjle II-direktivet.

10. opfordrer medlemsstaterne til at føre en politik med fuld udgift til kapitalinvesteringer og til at gøre hensættelser til kapitalfradrag permanente med henblik på at forbedre de reelle investeringer og støtte Europas konkurrenceevne;

11. opfordrer medlemsstaterne til i lyset af den høje inflation at anvende de ekstra indtægter, der er resultatet af højere energipriser, direkte til at lette byrden for virksomheder, navnlig SMV'er;

Søjle II-aftalen

12. glæder sig over den historiske tosøjleaftale, der blev vedtaget som led i OECD/G20's inklusive ramme om fordelingen af beskatningsrettigheder og anvendelsen af en effektiv skattesats på mindst 15 % på multinationale selskabers globale overskud;

13. bemærker, at virksomhederne ud over at håndtere et volatilt erhvervsklima og et stigende antal EU-skattedirektiver fokuserer deres finansielle og menneskelige ressourcer på anvendelsen af søjle II-reglerne; opfordrer Kommissionen til at give virksomhederne et pusterum og tilstrækkelig tid til at forberede sig på de eventuelle nye BEFIT-regler;

På vej mod et forenklet selskabsskattesystem

14. opfordrer Kommissionen til at vejlede alle medlemsstaterne i retning af et forenklet skattesystem for at mindske den administrative byrde for virksomheder, navnlig SMV'er; anerkender, at forenkling af tilbagebetalingsprocedurer, fradrag og retssager er andre løsninger til at mindske den administrative byrde, navnlig for SMV'er;

15. minder om, at en forenkling af kompleksiteten af de retlige rammer for selskabsskattesystemer bidrager til at tiltrække udenlandske direkte investeringer og mindsker risikoen for, at virksomheder flytter til lande uden for EU;

16. glæder sig over Kommissionens plan om at arbejde på et BEFIT-forslag, der forventes i tredje kvartal af 2023, med henblik på at udforme et nyt og fælles EU-regelsæt for selskabsbeskatning baseret på en retfærdig, omfattende og effektiv fordelingsnøgle og et fælles skattegrundlag for indkomstbeskatning for virksomheder, som vil skabe klarhed og forudsigelighed for virksomhederne;

17. gentager sin overvejelse af, at BEFIT-initiativet bør støttes af den politiske proces med hensyn til opbygningen af politisk støtte til forandring, og at initiativet bør ledsages af en grundig konsekvensanalyse;

18. noterer sig BEFIT-målene, som omhandlet i Kommissionens opfordring til at indsende dokumentation vedrørende en konsekvensanalyse, om at øge virksomhedernes modstandsdygtighed ved at mindske kompleksiteten af skattereglerne og de overholdelsesomkostninger, som EU-virksomheder står over for i forbindelse med grænseoverskridende aktiviteter, at fjerne hindringer for grænseoverskridende investeringer og gøre det indre marked til et mere attraktivt sted for internationale investeringer, at skabe et miljø, der fremmer en retfærdig og bæredygtig vækst ved at bane vejen for administrativ forenkling, og at tilvejebringe bæredygtige skatteindtægter, hvilket er særlig vigtigt i det nuværende udfordrende økonomiske klima;

19. fremhæver idéen om en kvikskranke (også kaldet one-stop-shop), der gør det muligt at indgive én konsolideret indkomsterklæring; opfordrer Kommissionen til at indføre en kvikskranke for anvendelsen af BEFIT-reglerne i en testfase og til at indarbejde den som en permanent funktion i BEFIT, hvis testfasen viser gode resultater;

20. noterer sig Kommissionens forslag af 11. maj 2022, der tager fat på skævheden mellem gæld og egenkapital; beklager Rådets afgørelse af 6. december 2022 om at suspendere behandlingen af forslaget; opfordrer Rådet til at genoptage forhandlingerne om dette forslag;

21. fremhæver, at skatteincitamenter, der gennemføres på en økonomisk ansvarlig måde, til privat forskning og udvikling (f.eks. via skattefradrag, øgede fradrag eller justerede afskrivningsplaner) kan bidrage til at løfte en økonomis samlede udgifter til forskning og udvikling, hvilket ofte medfører positive eksterne virkninger; minder om, at virksomhedernes udgifter til forskning og udvikling udgjorde 1,5 % af EU's BNP i 2020 sammenlignet med 2,6 % i USA og Japan ifølge Den Europæiske Investeringsbanks investeringsrapport 2022/2023; opfordrer Kommissionen til at fremlægge en vurdering af skatteincitamenter til privat forskning og udvikling;

°

° °

22. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Covid-19-pandemien efterfulgt af den russiske aggression mod Ukraine har lagt et enormt pres på de europæiske virksomheder i form af høj inflation, følgevirkningerne af nedlukninger, forsyningskædeproblemer og mangel på råstoffer. Disse hindringer er en yderligere byrde for EU's private sektor, som allerede oplevede høje overholdelsesomkostninger som følge af EU's tidligere skattelovgivning.

Konsekvenserne af disse to kriser har været særligt skadelige for europæiske SMV'er, mens næsten alle virksomheder i den ikke-finansielle erhvervssektor i Den Europæiske Union (EU-28) (99,8 %) og to tredjedele af den samlede beskæftigelse i EU-28 (66,6 %) er konkurrencemæssigt ugunstigt stillet på grund af højere overholdelsesomkostninger sammenlignet med multinationale selskaber og egenkapitalskævhed.

For at støtte konkurrenceevnen for europæiske virksomheder, navnlig SMV'er, har ordføreren følgende opfattelse:

- Regelbyrden for europæiske virksomheder bør straks lettes ved at håndhæve et reguleringsmæssigt moratorium og vurdere virkningen af tidligere tiltag på selskabsbeskatningen, inden der foreslås ny lovgivning. Det er vigtigt at tage hensyn til "konkurrenceevnekontrollen" som foreslået af plenarforsamlingen på konferencen om Europas fremtid og fulgt op af Kommissionens formand og Det Europæiske Råd. De ekstra skatteindtægter fra oppustede energipriser kan mindske virkningen af de nuværende høje inflationsrater.

- Det bør overvejes at anvende skattelettelser og andre incitamenter til at støtte de europæiske virksomheders nuværende og fremtidige konkurrenceevne. Beslutningen om at indføre sådanne støtteforanstaltninger bør imidlertid træffes på en koordineret måde mellem medlemsstaterne for ikke at bringe det indre markeds funktion i fare.

- Nøglen til at mindske den administrative byrde for europæiske virksomheder, navnlig SMV'er, er at bevæge sig i retning af et forenklet skattesystem. Kommissionen bør vejlede medlemsstaterne på vejen mod en forenkling af tilbagebetalingsprocedurerne, fradragene og retstvisterne. Reduktionen af regelbyrden vil øge de europæiske virksomheders modstandsdygtighed, tilskynde til internationale investeringer og skabe et miljø, der fremmer retfærdig og bæredygtig vækst.

- I lyset af det kommende BEFIT-forslag og gennemførelsen af OECD's søjle II-regler bør Kommissionen sikre, at gennemførelsen af disse lovgivningspakker foregår i den rigtige rækkefølge og i det rigtige tempo for at give europæiske virksomheder det nødvendige pusterum og tid til at forberede sig på det skiftende lovgivningsmæssige landskab.